

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **L. S.**, zast. Mgr. Filipem Nečasem, advokátem, se sídlem Malinovského náměstí 603/4, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2020, č. j. MSK 172229/2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 2. 2021, č. j. 22 A 24/2020-34,

t a k t o :

- I. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 2. 2021, č. j. 22 A 24/2020-34, **se zrušuje.**
- II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2020, č. j. MSK 172229/2019, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o žalobě i o kasační stížnosti ve výši 25.717 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Filipa Nečase, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I.

[1] Magistrát města Frýdku-Místku, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutím ze dne 6. 11. 2019, č. j. MMFM171206/2019 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“), zamítl podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), námitky žalobce proti záznamům bodů do registru řidičů a provedené záznamy potvrdil.

[2] Žalovaný výše uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí o námitkách.

II.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalobou u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), který ji v záhlaví specifikovaným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl.

[4] Krajský soud nepřisvědčil žalobním námitkám, že žalovaný ve správním řízení pochybil tím, že nezaložil blanketní žalobcovo odvolání ze dne 3. 12. 2019 do správního spisu, nevyzval žalobce k doplnění tohoto blanketního odvolání a naopak za odvolání považoval žalobcovo podání ze dne 20. 11. 2019, které žalobce zamýšlel jako doplnění námitek proti záznamům bodů do registru řidičů. Dospěl totiž k závěru, že podání žalobce ze dne 3. 12. 2019 a 10. 12. 2019 nemohla vyvolat žádné právní účinky, neboť nesplňovala požadavky podle § 37 odst. 2 a 4 správního řádu. Za jediné relevantní podání žalobce učiněné po doručení rozhodnutí o námitkách považoval podání ze dne 20. 11. 2019, které bylo s ohledem na jeho obsah a procesní stav v řízení v souladu s § 37 odst. 1 správního řádu posouzeno jako odvolání (přestože bylo označeno jako doplnění námitek) a důvody v něm uvedené žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí. Krajský soud tudíž přisvědčil žalovanému, že žalobce nebyl tímto jeho postupem nikterak zkrácen na svých právech.

[5] Krajský soud se neztotožnil ani s žalobními námitkami, podle nichž se žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně a přezkoumatelně nevypořádal s námitkami žalobce obsaženými v podání ze dne 20. 11. 2019. Námitky posouzené žalovaným jako odvolání žalovaný podle krajského soudu řádně vypořádal na stranách 4-5 napadeného rozhodnutí a odůvodnění napadeného rozhodnutí je i v této části plně srozumitelné, přezkoumatelné a přesvědčivé.

III.

[6] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní proti napadenému rozsudku brojí kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek, jakož i napadené rozhodnutí a rozhodnutí o námitkách, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[7] Stěžovatel krajskému soudu vytýká, že neshledal pochybení v postupu správního orgánu prvního stupně, který ve správním řízení nevyčkal ani den po skončení lhůty stanovené k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí na doručení jeho včasného podání zaslaného prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, a ještě během téhož dne (7. 11. 2019) vypravil k doručení rozhodnutí o námitkách. Stěžovatel proto nemohl v řízení doplnit své námitky proti záznamům v registru řidičů; nemohl tudíž uplatňovat svá práva a oprávněné zájmy ve správním řízení podle § 4 odst. 4 správního řádu. Ač stěžovatel podal žádost o prodloužení lhůty k vyjádření se podkladům rozhodnutí až na konci běhu této lhůty dne 6. 11. 2019, podal tuto žádost včas a bezodkladně poté, co mu byly dne 5. 11. 2019 doručeny od orgánů veřejné moci posuzované pokutové bloky coby stěžejní podklad pro jeho námitky. Uvádí-li krajský soud v napadeném rozsudku, že stěžovatel nemohl předpokládat, že by byla jeho žádost o prodloužení lhůty doručena

pokračování

správnímu orgánu ve stanovené lhůtě, zdůrazňuje stěžovatel, že podal svou žádost o prodloužení lhůty směřovanou správnímu orgánu prvního stupně včas (dne 6. 11. 2019) k přepravě prostřednictvím držitele poštovní licence ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu a naopak nepředpokládal, že by správní orgán prvního stupně nevyčkal s vydáním a vypravením rozhodnutí o námitkách přiměřenou dobu, aby mu mohly být právě takové poštovní zásilky doručeny.

[8] Podle stěžovatele krajský soud dospěl k nesprávnému závěru i v tom, že jeho podání ze dne 3. 12. 2019 (odvolání proti rozhodnutí o námitkách učiněné prostým e-mailem) a 9. 12. 2019 (písemné potvrzení odvolání proti rozhodnutí o námitkách) nemohla vyvolat žádné právní účinky, neboť nesplňovala požadavky podle § 37 odst. 2 a 4 správního řádu. Jelikož stěžovatel učinil podání ze dne 3. 12. 2019 elektronicky z e-mailové adresy, kterou po celou dobu řízení před správním orgánem prvního stupně uváděl na svých podáních, na elektronickou adresu podatelny správního orgánu prvního stupně, učinil tak v elektronické podobě předvídané ustanovením § 37 odst. 4 správního řádu; o autenticitě takového podání přitom nemůžou být s ohledem na skutkové okolnosti případu pochybnosti. Protože toto stěžovatelovo podání nemělo všechny předepsané náležitosti, respektive nebylo prosto vad, měl správní orgán prvního stupně žalobce vyzvat k jejich doplnění, respektive odstranění, a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu. Stěžovatel nesouhlasí s dílčím závěrem krajského soudu, že podání ze dne 3. 12. 2019 nebylo podepsáno. Podle stěžovatele bylo podání podepsáno prostým elektronickým podpisem. Měl-li správní orgán prvního stupně za to, že je nutné podání podepsat uznávaným elektronickým podpisem, měl jej vyzvat k odstranění této vady podání (doplnění uznávaného elektronického podpisu) ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu. Na podporu tohoto svého závěru stěžovatel poukazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39. Stěžovatel dále zdůrazňuje také to, že jeho podání ze dne 3. 12. 2019 nebylo potvrzeno dalším e-mailovým podáním bez podpisu, jak v napadeném rozsudku uvádí krajský soud, ale bylo z opatrnosti potvrzeno (vzhledem k poučení správního orgánu prvního stupně ze dne 4. 12. 2019) podáním v listinné podobě ze dne 9. 12. 2019.

[9] Nakonec stěžovatel z opatrnosti reaguje také na situaci, kdy by jeho podání ze dne 3. 12. 2019 bylo vyhodnoceno jako podání, které nebylo učiněno v elektronické podobě, tedy by mělo být ve lhůtě 5 dnů doplněno či potvrzeno ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu. K tomu vysvětluje, že lhůta k jeho doplnění, respektive k potvrzení, by uplynula dne 9. 12. 2019 (neboť 8. 12. 2019 byla neděle) a přitom právě tohoto dne stěžovatel odeslal prostřednictvím provozovatele poštovních služeb podání shodné s podáním ze dne 3. 12. 2019 v listinné (písemné) formě na adresu žalovaného, kde se v dané chvíli nacházel správní spis. Jelikož podání ze dne 9. 12. 2019 neobsahovalo vlastnoruční podpis stěžovatele, měl žalovaný stěžovatele vyzvat k odstranění takové vady podání. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, je chybějící podpis na podání vadou, která může být odstraněna postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu. Teprve pokud by stěžovatel ani přes výzvu žalovaného vadu neodstranil, mohl žalovaný uzavřít, že podání ze dne 9. 12. 2019 nevyvolává žádné účinky (nepotvrzuje podání ze dne 3. 12. 2019). Podle stěžovatele tedy správní orgány i krajský soud měly i v případě, že by dospěly k závěru, že podání ze dne 3. 12. 2019 nepředstavovalo podání učiněné v elektronické podobě ve smyslu § 37 odst. 4

správního řádu, přihlédnout k navazujícímu podání stěžovatele ze dne 9. 12. 2019 učiněnému v listinné podobě, které mělo vyvolat účinky potvrzení podání ze dne 3. 12. 2019. Chyběl-li na podání stěžovatele ze dne 9. 12. 2019 vlastnoruční podpis stěžovatele, měly jej vyzvat k odstranění takové vady, nikoliv postupovat tak, že k podáním ze dne 3. 12. 2019 a 9. 12. 2019 nepřihlížely. Stěžovatel tak byl připraven o možnost doplnit v odvolacím řízení důvody odvolání proti rozhodnutí o námitkách, čímž došlo k podstatnému porušení ustanovení o správním řízení mající za následek nesprávné rozhodnutí o věci samé. Krajský soud měl tudíž napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

IV.

[10] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti zcela ztotožňuje se závěry krajského soudu obsaženými v napadeném rozsudku.

V.

[11] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněného důvodu a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[12] Kasační stížnost je důvodná.

[13] Nejvyšší správní soud nejprve pro přehlednost rekapituluje podstatné skutečnosti vyplývající ze správního spisu.

[14] Dne 12. 9. 2019 bylo stěžovateli na adresu L. 624, K., doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče (dále jen „oznámení“) a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Dne 30. 9. 2019 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno podání (které stěžovatel předal k poštovní přepravě dne 27. 9. 2019) obsahující blanketní námitku stěžovatele proti všem záznamům bodů a stěžovatelovo sdělení, že tuto doplní po obdržení všech pokutových bloků, a dále také stěžovatelova žádost o prominutí zmeškání úkonu – podání námitek proti bodům a sdělení, že důvody doplní do 15 dnů. Správní orgán prvního stupně si vyžádal od Policie České republiky ověřené kopie 8 pokutových bloků vydaných stěžovateli za přestupky za období od 6. 11. 2016 do 27. 8. 2019, kterými dosáhl v souhrnu 12 bodů. Dne 8. 10. 2019 obdržel správní orgán prvního stupně stěžovatelovo doplnění žádosti o prominutí zmeškání úkonu – zaslání námitek proti všem záznamům bodů a určení okamžiku doručení oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče na den 20. 9. 2019, v němž uvedl, že mu nebylo oznámení doručeno v souladu se zákonem, neboť jej správní orgán zaslal nikoliv na adresu trvalého pobytu stěžovatele (Č. 2406, F.), ale na jeho starou adresu (L. 624, K.), a stěžovatel se tudíž nikoliv svou vinou s oznámením ze dne 12. 9. 2019 seznámil až dne 20. 9. 2019. Stěžovatel tedy podal žádost o prominutí zmeškání úkonu – námitek proti všem záznamům bodů spolu se zmeškaným úkonem dne 27. 9. 2019, tedy v požadované lhůtě 5 pracovních dnů potřebných k aktivaci odkladného účinku odnětí řidičského oprávnění. Následně dne 9. 10. 2019 vydal správní orgán prvního stupně

pokračování

vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, v němž vyslovil, že stěžovatel má právo se před vydáním rozhodnutí seznámit s podklady a vyjádřit se k nim nejpozději ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto vyrozumění, a téhož dne vydal i usnesení č. j. MMFM155839/2019, kterým zastavil řízení o žádosti stěžovatele o prominutí zmeškání úkonu – podání námítky proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť se stala zjevně bezpředmětnou. Přisvědčil totiž stěžovateli, že mu oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče bylo doručeno na nesprávnou adresu, a shledal, že stěžovatel podal námítky proti záznamu bodů v registru řidičů včas.

[15] Správní orgán prvního stupně poté vydal dne 6. 11. 2019 rozhodnutí o námítkách (vypravené k doručení stěžovateli dne 7. 11. 2019), kterým jako neodůvodněné zamítl stěžovatelovy námítky proti záznamům bodů do registru řidičů a provedené záznamy potvrdil. Stěžovatel téhož dne podal k poštovní přepravě podání (správnímu orgánu prvního stupně doručené dne 7. 11. 2019), v němž požádal o prodloužení lhůty pro seznámení se s důkazními materiály o 15 dnů, neboť se mu podařilo všechny pokutové bloky potřebné k vedení námitkového řízení shromáždit až ke dni 5. 11. 2019 a potřebuje další čas na vypracování námitek a poradě se svým právním zástupcem. Dne 21. 11. 2019 obdržel správní orgán prvního stupně doplnění námitek proti záznamům bodů v registru řidičů (podané k poštovní přepravě dne 20. 11. 2019). Uvedené podání vyhodnotil žalovaný jako odvolání proti rozhodnutí o námítkách a rozhodl o něm v napadeném rozhodnutí. Dne 3. 12. 2019 zaslal stěžovatel správnímu orgánu prvního stupně e-mail (doručený správnímu orgánu prvního stupně téhož dne a neobsahující uznávaný elektronický podpis), jehož přílohou učinil blanketní odvolání proti rozhodnutí o námítkách. Dne 4. 12. 2019 správní orgán prvního stupně stěžovatele informoval, že uvedené podání bylo přijato bez elektronického podpisu, a poučil jej, že jedná-li se o kvalifikované podání podle § 37 správního řádu (například odvolání), musí být do 5 dnů ode dne jeho přijetí potvrzeno písemně nebo ústním podáním do protokolu, datovou zprávou doručenou do datové schránky správního orgánu prvního stupně nebo elektronickým podáním obsahujícím uznávaný elektronický podpis. Dne 10. 12. 2019 obdržel správní orgán prvního stupně potvrzení stěžovatelova blanketního odvolání v písemné formě; k poštovní přepravě jej stěžovatel podal dne 9. 12. 2019. Dne 24. 1. 2020 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým zamítl stěžovatelovo odvolání, za které považoval podání ze dne 20. 11. 2019 (stěžovatelem označené jako doplnění námitek proti záznamům bodů v registru řidičů) a potvrdil rozhodnutí o námítkách.

[16] Stěžovatelova kasační argumentace spočívá výhradně v nesouhlasu s právními závěry krajského soudu týkajícími se posouzení správnosti postupu správních orgánů ve správním řízení; je tak zcela podřaditelná pod kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[17] Stěžovatel konkrétně namítá, že mu správní orgán prvního stupně neumožnil uplatnit jeho práva a oprávněné zájmy v řízení ve smyslu § 4 odst. 4 správního řádu, neboť nevyčkal ani den po skončení lhůty k vyjádření se k podkladům rozhodnutí na doručení stěžovatelova včasného podání doručovaného prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, a již posledního dne uvedené lhůty k vyjádření vypravil rozhodnutí o námítkách k doručení; stěžovatel tak nemohl do řízení před správním orgánem prvního stupně doplnit své námítky proti záznamům bodů do registru řidičů.

[18] Nejvyšší správní soud ze správního spisu ověřil, že vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ze dne 9. 10. 2019, se stanovenou lhůtou 15 dnů k vyjádření, bylo stěžovateli doručeno fikcí dne 21. 10. 2019. Písemnost obsahující toto vyrozumění totiž byla uložena v provozovně provozovatele poštovních služeb dne 11. 10. 2019, přičemž stěžovatel (adresát) si uloženou písemnost nevyzvedl ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, a tudíž se tato písemnost ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu považuje za doručenou posledním dnem této lhůty, kterým byl v souladu s § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den 21. 10. 2019. Lhůta 15 dnů stanovená správním orgánem prvního stupně tudíž uplynula v souladu s právě citovaným ustanovením dne 5. 11. 2019. Nejpozději v tento den se tak mohl stěžovatel včas vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí. Podal-li stěžovatel teprve dne 6. 11. 2019 k poštovní přepravě podání, v němž požádal o prodloužení lhůty pro seznámení se s podklady rozhodnutí a pro vyjádření k nim (doručené správnímu orgánu prvního stupně dne 7. 11. 2019), učinil tak po stanovené lhůtě. Správní orgán prvního stupně tudíž nepochybil, vydal-li dne 6. 11. 2019, tedy den po uplynutí lhůty k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí, rozhodnutí o námitkách. Stěžovatel proto nebyl nikterak dotčen na svém právu uplatňovat práva a oprávněné zájmy v řízení ve smyslu § 4 odst. 4 správního řádu ze strany správních orgánů. Nemožnost vyjádřit se byla tudíž zapříčiněna výlučně tím, že stěžovatel zaslal své podání obsahující žádost o prodloužení lhůty k vyjádření opožděně. Lhůta již uplynula a z povahy věci ji nebylo ani možno prodloužit. Krajský soud proto dospěl v tomto směru ke správnému právnímu závěru.

[19] Stěžovatel dále nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že jeho dvě podání ze dne 3. 12. 2019 (označené jako odvolání proti rozhodnutí o námitkách) a ze dne 9. 12. 2019 (písemné potvrzení odvolání proti rozhodnutí o námitkách) nemohla vyvolat právní účinky, neboť nesplňovala požadavky podle § 37 odst. 2 a 4 správního řádu, a že proto jediné relevantní podání stěžovatele učiněné po doručení rozhodnutí o námitkách bylo podání ze dne 20. 11. 2021 (stěžovatelem označené jako doplnění námitek proti záznamům bodů v registru řidičů), které žalovaný v souladu s § 37 odst. 1 správního řádu považoval za odvolání proti tomuto rozhodnutí.

[20] Z obsahu správního spisu je zřejmé, že rozhodnutí o námitkách ze dne 6. 11. 2019 bylo stěžovatelem převzato dne 19. 11. 2019 (byť k jeho doručení došlo fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu již dne 18. 11. 2019, neboť zásilka byla uložena u provozovatele poštovních služeb dne 8. 11. 2019) a stěžovatel v 15denní odvolací lhůtě proti tomuto rozhodnutí učinil dne 3. 12. 2019 prostřednictvím prostého e-mailu bez uznávaného elektronického podpisu podání, které označil jako odvolání proti rozhodnutí o námitkách.

[21] Z § 37 odst. 4 správního řádu vyplývá, že kvalifikované podání, za nějž je třeba považovat i nyní posuzované odvolání, sice lze učinit prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu (prostým e-mailem), takové podání je však třeba do 5 dnů potvrdit, popřípadě doplnit některou z privilegovaných forem podání ve smyslu citovaného ustanovení, tedy písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě (s uznávaným elektronickým podpisem). V nynějším případě uplynula 5denní lhůta k potvrzení (doplnění) stěžovatelova podání ze dne 3. 12. 2019 v souladu s § 40 odst. 1 písm. a) a c) správního řádu v pondělí 9. 12. 2019 (konec lhůty totiž

pokračování

případl na den 8. 12. 2019, který byla neděle, posledním dnem lhůty se tudíž stal nejbližší příští pracovní den). Stěžovatel učinil v souladu s § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu dne 9. 12. 2019, tedy v uvedené 5denní lhůtě, prostřednictvím držitele poštovní licence podání v písemné formě, kterým potvrdil své podání ze dne 3. 12. 2019. Již tím stěžovatel splnil podmínku formy podání (odvolání) ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu, nehledě na skutečnost, že uvedené podání ze dne 9. 12. 2019 neobsahovalo vlastnoruční podpis stěžovatele.

[22] Není totiž žádného důvodu, aby na toto potvrzující podání ze dne 9. 12. 2019 bylo nahlíženo odlišně, než na jakékoliv jiné podání učiněné v písemné formě, u něž je vlastnoruční podpis podle § 37 odst. 2 správního řádu podstatnou náležitostí, jejíž nedostatek (který jinak brání pokračování v řízení) lze odstranit (srov. *mutatis mutandis* závěry stěžovatelem odkazovaného rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39). V takovém případě bylo povinností příslušného správního orgánu stěžovatele vyzvat k odstranění uvedeného nedostatku spočívajícího v chybějícím podpisu postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu, stanovit mu k odstranění uvedeného nedostatku přiměřenou lhůtu a v reakci na postup stěžovatele ve správním řízení adekvátně pokračovat. To ale v nynější věci správní orgán prvního stupně neučinil a dne 11. 12. 2019 stěžovatele toliko e-mailem informoval, že správní spis byl již dne 25. 11. 2019 zaslán žalovanému a případná doplnění k tomuto spisu má stěžovatel zasílat žalovanému. Poté dne 24. 1. 2020 žalovaný vydal napadené rozhodnutí, v němž za odvolání proti rozhodnutí o námitkách považoval stěžovatelovo podání ze dne 20. 11. 2019 označené jako doplnění námitek proti záznamům bodů v registru řidičů a k podání ze dne 3. 12. 2019 potvrzenému včas dne 9. 12. 2019 nepřihlížel.

[23] Nejvyšší správní soud tudíž s ohledem na uvedené skutečnosti dospěl k závěru, že správní orgány pochybily, pokud nepřihlížely ke stěžovatelovu odvolání doručenému správnímu orgánu prvního stupně dne 3. 12. 2019, potvrzenému včas písemným podáním ze dne 9. 12. 2019 (byť se jednalo o odvolání blanketní, které však stěžovatel mohl k výzvě správního orgánu doplnit) a místo něj za odvolání považovaly stěžovatelovo podání ze dne 20. 11. 2019 označené jako doplnění námitek proti záznamům bodů v registru řidičů.

[24] Stěžovatel učinil své odvolání proti rozhodnutí o námitkách včas podle § 83 odst. 1 správního řádu, u příslušného správního orgánu podle § 86 odst. 1 citovaného zákona a ve formě předpokládané § 37 odst. 4 téhož zákona. Jednalo se tedy o odvolání způsobilé zahájit odvolací řízení a správní orgány k němu byly povinny přihlížet a následně činit kroky k odstranění jeho nedostatku spočívajícího v chybějícím vlastnoručním podpisu stěžovatele a posléze stěžovatele také vyzvat k doplnění důvodů odvolání.

[25] Stěžovatel tak byl postupem správních orgánů zbaven práva na opravný prostředek, a tedy na kvalifikovanou reakci na rozhodnutí o námitkách, jak namítá v kasační stížnosti. Na tomto závěru přitom nemůže ničeho změnit skutečnost, že správní orgány za odvolání považovaly podání stěžovatele ze dne 20. 11. 2019 označené jako doplnění námitek proti záznamům bodů v registru řidičů. Nelze totiž předjímat, jakou argumentaci by stěžovatel doplnil ke svému blanketnímu odvolání v reakci na obsah rozhodnutí o námitkách, které jím hodlal napadnout.

[26] Krajský soud tedy pochybil, uzavřel-li v napadeném rozsudku, že stěžovatelovo podání ze dne 3. 12. 2019 ve spojení s podáním ze dne 9. 12. 2019 nemohlo vyvolat právní účinky, neboť obě podání byla učiněna pouze formou prostého e-mailu, a tudíž nesplňovala požadavky podle § 37 odst. 2 a 4 správního řádu, a že proto jediné relevantní podání stěžovatele učiněné po doručení rozhodnutí o námitkách bylo podání ze dne 20. 11. 2019 stěžovatelem označené jako doplnění námitek proti záznamům bodů v registru řidičů.

[27] Kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. byl tudíž naplněn.

VI.

[28] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, a proto podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil napadený rozsudek. Jelikož by krajský soud v novém řízení nemohl učinit nic jiného, než zrušit napadené rozhodnutí, zrušil kasační soud podle § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 78 odst. 1 věty první a odst. 4 s. ř. s. současně i napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm žalovaný věc opětovně posoudí na podkladě stěžovatelova odvolání ze dne 3. 12. 2019 a o věci znovu rozhodne.

[29] Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 3 s. ř. s. rozhodl o nákladech řízení o žalobě i o kasační stížnosti, a to podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Stěžovatel jako v řízení úspěšný účastník má právo na náhradu nákladů řízení důvodně vynaložených v řízení proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl.

[30] Stěžovateli předně náleží náhrada zaplacených soudních poplatků za žalobu ve výši 3.000 Kč, za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1.000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1.000 Kč, celkem tedy 10.000 Kč.

[31] Stěžovatel dále vynaložil náklady na právní zastoupení. V řízení před krajským soudem i před Nejvyšším správním soudem byl zastoupen advokátem (v řízení před krajským soudem Mgr. Davidem Rašovským, se sídlem Hlinky 135/68, Brno, a v řízení před Nejvyšším správním soudem Mgr. Filipem Nečasem, se sídlem Malinovského náměstí 603/4, Brno), proto mu náleží náhrada nákladů spojených s tímto zastoupením; pro určení její výše se použije v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).

[32] Ze spisové dokumentace vyplývá, že v řízení před krajským soudem učinil právní zástupce stěžovatele tři úkony právní služby, a to převzetí a příprava právního zastoupení, sepsání žaloby a sepsání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 11 odst. 2 písm. a) advokátního tarifu ve spojení s § 11 odst. 3 advokátního tarifu]. Za první dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby) náleží zástupci stěžovatele mimosmluvní odměna ve výši 2 x 3.100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d), ve spojení s § 7 bodem 5, advokátního tarifu]. Za třetí úkon právní služby (sepsání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě) náleží zástupci stěžovatele mimosmluvní odměna ve výši 1.550 Kč [jedná se o odměnu podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5, advokátního tarifu ve výši jedné poloviny v souladu s návětím § 11 odst. 3 advokátního

pokračování

tarifu, jelikož návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou povahou a účelem nejbližší návrhu na předběžné opatření, k němuž došlo po zahájení řízení]. Mimosmluvní odměna se dále zvyšuje o částku 3 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celkem tedy náklady vynaložené stěžovatelem na jeho právní zastoupení před krajským soudem činí 8.650 Kč.

[33] V řízení před Nejvyšším správním učinil zástupce stěžovatele celkem dvě písemná podání, a to kasační stížnost a návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu a § 11 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 11 odst. 3 advokátního tarifu]. Za první úkon právní služby (kasační stížnost) náleží zástupci stěžovatele mimosmluvní odměna ve výši 3.100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5, advokátního tarifu]. Za druhý úkon právní služby (návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti) náleží zástupci stěžovatele mimosmluvní odměna ve výši 1.550 Kč. V obou případech se mimosmluvní odměna zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celkem tedy náklady právního zastoupení vynaložené stěžovatelem v řízení před Nejvyšším správním soudem činí 5.250 Kč.

[34] Zástupce stěžovatele v řízení o kasační stížnosti nedoložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty; výsledná odměna za tuto část řízení se proto o tuto daň nenavýšuje. Naopak zástupce stěžovatele v řízení o žalobě před krajským soudem doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty; výsledná odměna za tuto část řízení se proto o tuto daň ve výši 1.816,50 Kč (po zaokrouhlení 1.817 Kč) zvyšuje. Celková částka nákladů řízení za řízení před krajským soudem a Nejvyšším správním soudem činí 25.717 Kč. Uvedenou částku je žalovaný povinen uhradit k rukám zástupce stěžovatele v přiměřené lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2023

Mgr. Petra
Weissová
předsedkyně senátu